

[Sundhedsministeren]

Det vil ikke være i overensstemmelse med gældende EF-regler, såfremt Danmark indfører regler, der medfører en diskriminering mellem medicinalpersoner, der er danske statsborgere, og medicinalpersoner, der har statsborgerskab i et andet EF-land.

Dette forhindrer imidlertid efter Sundhedsministeriets opfattelse ikke, at Danmark i givet fald frit kan fastsætte regler om, hvorledes det offentlige sundhedsvæsen skal indrettes. Tilsvarende kan Danmark efter Sundhedsministeriets opfattelse frit bestemme, hvorledes det offentligt autoriserede sundhedspersonale, der samtidig driver privat praksis, skal virke i forhold til det offentlige sundhedsvæsen, f.eks. med hensyn til offentlige tilskud til ydelser m.v.

Ovenstående berører ikke det forhold, at Danmark, jf. artikel 57, stk. 3, i EF-traktaten, er omfattet af EF-direktiver, der regulerer fælles krav til uddannelse og eksamensbeviser for visse autoriserede sundhedsuddannelser (læger, sygeplejersker m.v.).

Spm. nr. S 882

Til *landbrugsministeren* (1/6 89) af:

Glønborg (KRF):

»Overvejer ministeren at ændre loven om arbejderboliger på landet, således at kravet om betaling af frigørelsesafgift og rentes rente ved salg lempes, eller overvejer ministeren på anden måde at hjælpe de ejere af boligerne, der vil komme i økonomisk klemme ved salg af disse til købere, der ikke er landarbejdere eller tilsvarende?«

Begrundelse

Ifølge Jyllands-Posten fra den 1. juni 1989 rejser staten følgende fire krav ved salg af en arbejderbolig på landet, som er opført med statslån:

1. Indfrielse af restgælden på statslånet.
2. Renteefterbetaling. Af den rentefri del af statslånet beregnes en forrentning svarende til den, der er betalt på den rentepligtige del af lånet (4-7 pct.). Renten beregnes med tilbagevirkende kraft fra lånets start.
3. Rentes rente-efterbetaling (af pkt. 2). Beregnes fra lånets start. Kravet bortfalder, hvis lånet er mere end 35 år gammelt.
4. Frigørelsesafgift. Beregnes med 12 pct. af den til enhver tid værende ejendomsværdi. Bortfalder, når lånet er 35 år gammelt. Fra 30 til

35 år aftrappes frigørelsesafgiften med 2 pct. om året.

Det fremgår ikke af de oprindelige lånedokumenter, at der ved salg af landarbejderboligerne skal betales frigørelsesafgift og rentes rente. Ejerne har godt nok haft en billig bolig på grund af billige statslån, og de har fået en værdistigning i ejendommene, som staten har bidraget til. Det er derfor rimeligt, at en del går tilbage til staten igen ved salg af ejendommene, men det er helt urimeligt, hvis tilbagebetalingen kræves, uden at det fremgår af de lånedokumenter, der følger med ejendommen, eller af tingbogen. Oplysningerne kan alene indhentes hos Hypotekbanken. Ikke alle sælgere af landejendommene er klar over, at det drejer sig om en landejendom, og er derfor ikke opmærksomme på, at oplysningerne skal indhentes.

Svar (14/6 89):

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Allerede inden den i begrundelsen for det stillede spørgsmål nævnte omtale i Jyllands-Posten af loven om arbejderboliger på landet har der i Landbrugsministeriet og Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning været overvejelser om, hvorvidt ordningen medfører urimeligheder over for de berørte ejere, og hvad der i givet fald kan gøres for at imødegå sådanne urimeligheder.

Overvejelsernes baggrund er bl.a., at det er erkendt, at der er tale om en ordning, som der er grund til at antage at tiden er løbet fra, idet ordningens målgruppe – en bestemt type landarbejdere – ikke findes i nær samme antal som for bare 30 år siden, samt at den høje inflationsrate i 70'erne synes at have undermineret de forudsætninger, ordningen er etableret på grundlag af.

Der er dog i henhold til retningslinierne for administrationen af den gældende ordning mulighed for ved afhændelse af en arbejderbolig til en person, der ikke er landarbejder, at nedsætte frigørelsesafgiften i de tilfælde, hvor ejendommens værdi er steget uforholdsmæssigt meget.

Når undersøgelserne i Landbrugsministeriet og Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning er tilendebragt, vil jeg tage stilling til, om der er belæg for at lempe ordningen, og om der eventuelt skulle være mulighed for en forenkling af dens administration.